

SKT. ANNÆ KIRKE MEDITATIONSFOLDER

20. APRIL – 03. MAJ 2025.

PÅSKEDAG. HERRENS OPSTANDELSE. 1.L.: ApG 10,34a.37-43; 2.L.: Kol 3,1-4 eller 1 Kor 5,6b-8. Ev.: Joh 20,1-9.

Den første dag i ugen, tidligt om morgenen, mens det endnu var mørkt, kom Maria Magdalene ud til graven, og hun så, at stenen var flyttet fra graven. Så løber hun hen til Simon Peter og til den anden discipel, ham, som Jesus elskede, og siger til dem: »De har flyttet Herren fra graven, og vi ved ikke, hvor de har lagt ham.«

Så kom Peter og den anden discipel og ville ud til graven. De løb begge to, men den anden discipel løb foran, hurtigere end Peter, og nåede først til graven; han bøjede sig ind og så linnedklæderne ligge der, men han gik ikke ind.

Simon Peter, som fulgte efter ham, nåede nu også frem; han går lige ind i graven og ser linnedklæderne ligge der og klædet, som Jesus havde haft over hovedet; det lå ikke sammen med linnedklæderne, men rullet sammen på et sted for sig selv. Da gik også den anden discipel derind, han, som var kommet først til graven, og han så og troede. Indtil da havde de nemlig ikke forstået Skriftens ord om, at han skulle opstå fra de døde.

Den tomme grav bliver ofte brugt som et af de største beviser på Jesu Opstandelse fra de døde. Han er sandelig opstanden, fordi Hans grav er tom, og vi har lige hørt beretningen om det, som er beskrevet af Johannes Apostel, der selv var vidne til alt, hvad der skete dengang.

For mig at se er der en lille detalje i denne påskeberetning, som gør historien endnu mere spændende, og måske ekstra troværdig, nemlig denne bemærkning i vers 7, at: "klædet, som Jesus havde haft over hovedet; det lå ikke sammen med linnedklæderne, men rullet sammen på et sted for sig selv." Hver gang jeg læser denne tekst, prøver jeg at forestille mig hele situationen omkring selve opstandelses øjeblik, hvor Jesu døde Legeme pludselig får livskraften tilbage og er i stand, med lys og stor kraft, til at fjerne stenen ved indgangen væk, træde ud af graven til stor forskrækkelse af soldater, der holdt vagt, og uden problemer at forsvinde fra stedet.

Tænk, hvis det var op til os mennesker at iscenesætte en sådan flugt fra graven, hvor der må herske en enorm glæde, og det kan ikke gå for langsomt, hvem ville have i sådan situation tid, eller lyst, til at tage sig af klædet og linnedklæderne? Hvem ville bruge tid til at lægge dem hver for sig og endda rulle klædet pænt sammen? Når vi mennesker har travlt, især om morgenen, hvor mange af os lader

sengen blive uredt, for vi skal videre i dagens program, arbejdet venter, der skal forberedes så meget, så familien kan fungere, så pyt med de små detaljer, det skal nok ordnes, når der bliver tid til det.

Ifølge Johannes' beretning er der intet, der bliver efterladt til tilfældigheder. Overalt, hvor det er Gud, der handler, uanset hvor håbløs og kaotisk en situation kan være, bliver der altid genskabt harmoni og orden. Gud har ikke travlt og udsætter aldrig noget til senere. Den mindste detalje, selv de fuldstændig ubetydelige ting, ifølge vores opfattelse, bliver behandlet med den største respekt og i overensstemmelse med den rolle, de er skabt til at spille i verdens skabelse.

Det er så typisk for os mennesker at springe over de små detaljer og koncentrere os omkring det overordnede, så det bedst passer til vores eget program. Vi elsker at putte alt i kasser, selv andre mennesker, Gud, følelser, religion og alt, hvad der ellers fortjener vores opmærksomhed, bliver lagt i kasser, så de altid kan blive flyttet fra sted til sted, når man får lyst til omrokeringer. Det værste kan ske, når vi pludselig ikke har styr på vores egen kasse-mentalitet, og der begynder herske kaos i tilværelsen. Det allerværste, vi ved, er selve døden, fordi den kan desværre ikke puttes i nogen kasse, samtidig med at den medfører en kæmpe kaos situation, som vi mennesker står helt magtesløse over for.

Påskens er glædens fest, fordi vi netop i den tomme grav, og den genskabte harmoni, helt ned til de mindste detaljer, ikke længere behøver at leve i angst og forladthed, der bliver taget hånd om alt, så selv døden har fået sin plads i genskabelsen af det, der blev ødelagt ved menneskets arvesynd og dens følger. Gud sørger for, at ingen af os skal være bange for døden, som den definitive afslutning på alt. Tværtimod, først ved døden bliver mennesket parat til at forlade det skrøbelige, usikre og forgængelige liv, for i stedet at kunne åbne sig for Guds grænseløse og evige liv i kærlighed.

Lad Påskens gladelige budskab gennemsyre os så meget, så vi må leve i trofasthed mod Guds vilje i ét og alt, ikke tænke i kasser, men lægger mærke til de mindste detaljer i verden omkring os, især åbne vores øjne for de forskellige problemer, vores brødre og søstre kæmper imod. I den hellige Eukaristi, som fejres hver søndag i kirkerne rund omkring, er vi hele tiden, på ny, vidner til Påskemysteriet. Jo oftere vi deltager i fejringen af det eukaristiske offer, jo mere rydder vi op i vores eget kaos og lader påskemiraklet ske.

/ P. Andrzej Papuga C. M. /

LITURGISK KALENDER

21. MANDAG i påskeugen. ApG 2,14.22-33; Ev.: Matt 28,8-15.
Ø Vogt mig, Gud, jeg søger tilflugt hos dig.
22. TIRSDAG i påskeugen. ApG 2,36-41; Ev.: Joh 20,11-18.
Ø Herrens godhed fylder jorden.
23. ONSDAG i påskeugen. ApG 3,1-10; Ev.: Luk 24,13-35.
Ø Jeres hjerte glæde sig, I, som søger Herren.
24. TORSDAG i påskeugen. ApG 3,11-26; Ev.: Luk 24,35-48.
Ø Herre, vor Herre! Hvor herligt er dit navn over hele jorden.
25. FREDAG i påskeugen. ApG 4,1-12; Ev.: Joh 21,1-14.
Ø Den sten, bygmestrene vragede, er blevet hoved hjørnesten.
26. LØRDAG i påskeugen. ApG 4,13-21; Ev.: Mark 16,9-15.
Ø Jeg takker dig, for du svarede mig.
27. 2.SØNDAG I PÅSKEN. Guds barmhjertigheds søndag.
1.L.: Ap.G 5,12-16; 2.L.: Åb 1,9-11a.12-13.17-19.
Ev.: Joh 20,19-31.
28. Mandag i 2.uge i påsken. Ap.G 4,23-31. Ev.: Joh 3,1-8.
Ø Lykkelig hver den, der søger tilflugt hos dig, Herre!
29. Tirsdag SANKT KATARINA AF SIENA, jomfru og kirkelærer, værnehelgen for Europa 1 Joh 1,5—2,2 Ev.: Matt 11,25-30
Ø Min sjæl, pris Herren.
30. Onsdag. ApG 5,17-26. Ev.: Joh 3,16-21.
Ø Den hjælpeløse råbte, og Herren hørte ham.

PAVENS INTENTION

MAJ

For arbejdsforhold.

Lad os bede for, at hvert menneske må finde tilfredsstillelse gennem arbejdet, at familier må blive opretholdt i værdighed, og samfundet må blive menneskeliggjort.

1. Torsdag. Ap.G 5,27-33. Ev.: Joh 3,31-36.
Ø Den hjælpeløse råbte, og Herren hørte ham.
2. Fredag. Sankt Athanasius, biskop og kirkelærer ApG 5,34-42.
Ev.: Joh 6,1-15.
Ø Kun ét ønsker jeg fra Herren, at bo i Herrens hus.
3. Lørdag SANKT FILIP OG SANKT JAKOB, apostle 1 Kor 15,1-8
Ev.: Joh 14,6-14 **Ø Deres røst når ud over hele jorden.**

HALLELUJA HALLELUJA

Kære menigheden.

Med fejringen af påskefesten er der lagt op til spontane glædesudtryk. Vi er os som kristne bevidste om, at påsken er kirkeårets største højtid og forstår derfor også, at der med Kristi opstandelse er sket noget skelsættende.

Gennem Fastetiden har vi forberedt os til påske. Med den stille uges fejringer er vi blevet inddraget i dramatikken i alt det, der foregik op til Jesu død, en dramatik, der stadig foregår. Der er krig og uro, også det sted, hvor Jesus levede, da han var på jorden. Der er fortsat nød og elendighed. Det betyder ikke, at Kristus har levet forgæves.

Kristi opstandelse og Helligåndens komme er de begivenheder, der på én gang markerer en ny virkelighed og samtidig hele tiden skal gøres nærværende for alle dem, der ikke synes, at verden er blevet så meget anderledes. Det er vor opgave som kristne, der bekender sig til troen på den levende Jesus, og som døbte og firmede er sendt til verden som hans disciple, at gøre påskens begivenheder relevante for alle. Det gør vi ved at holde fast ved troen, tage konsekvenserne af den i vort liv.

Også vi selv har brug for at blive opmuntret. Lad os gøre det, idet vi begynder med at øse af påskens budskab og fejringen af det og derved styrker hinanden i vor fælles tro.

Jeg ønsker alle en glædelig og velsignet påske og ikke mindst opfyldelsen af alle de forventninger, vi har til, at Kristus er kommet os i møde og inddrager os i virkeliggørelsen af sin frelsesplan.

***Jeres sognepræst
P. Wieslaw Podlach.***